

„Samson a jeho boj...“

Pieseň: Chválospev č. 512. 2-4.verše: „Tvoje slovo jasné je,...“

Vzdych: „...vyvoleným, ktorých Boh Otec vopred poznal a Duchom posvätil, aby sa poslušne odovzdali Ježišovi Kristovi a boli pokropení jeho krvou: Milosť a pokoj v hojnosti!“ (IPt 1,1b-2) Amen.

Lekcia: Kniha Sudcov 15. kapitola: *„Neskôr počas žatvy pšenice Samson navštívil svoju ženu, priniesol kozla a povedal: „Chcem vojsť do izby k svojej žene.“ Jej otec mu však nedovolil vojsť. Povedal: „Myslel som si, že si ju znenávidel, a preto som ju dal tvojmu družbovi. Jej mladšia sestra je krajšia ako ona, nech je tvoja namiesto nej!“ Samson im však odpovedal: „V tomto prípade sa voči Filištíncom nepreviním, ak im vykonám niečo zlé.“ Samson odišiel a pochytil tristo líšok. Potom vzal fakle a líšky pospájal chvostami do dvojíc tak, že medzi chvosty každej dvojice pripevnil faklu. Pozapaľoval fakle a líšky pustil Filištíncom do obilia. Takto zapálil nielen snopy v krížoch a obilie na koreni, ale aj vinice a olivové sady. Filištínci sa vypytovali: „Kto to urobil?“ Dostali odpoveď: „Timňanov zať Samson, lebo mu vzal ženu a dal ju jeho družbovi.“ Filištínci vyšli a upálili ju i s otcom. Samson im povedal: „Za toto, čo ste vykonali, neprestanem, kým sa vám nevypomstím.“ Mlátil ich teda sprava i zľava, utrpeli ťažkú porážku. Potom zišiel a býval v skalnej rokline Etám. Filištínci vyšli hore, utáborili sa v Judsku a pripravili sa zaútočiť na Lechi. Muži z Judska sa spýtali: „Prečo ste prišli bojovať proti nám?“ Odpovedali: „Vyšli sme spútať Samsona a odplatiť mu to, čo on urobil nám.“ Tritisíc mužov z Judska zostúpilo ku skalnej rokline Etám a vyčítalo Samsonovi: „Nevieš, že nad nami vládnu Filištínci? Čo si nám to vykonal?“ Odpovedal im: „Ako oni urobili mne, tak som ja urobil im.“ „Prišli sme ťa spútať a vydať ťa do rúk Filištíncov.“ Samson im povedal: „Prisahajte mi, že vy sami ma nenapadnete!“ Odpovedali mu: „Nenapadneme ťa, len ťa spútame a vydáme ťa do ich rúk, ale určite ťa nechceme usmrtiť.“ Nato ho spýtali dvoma novými povrazmi a vytiahli z rokliny. Keď prišiel do Lechi a Filištínci mu vyšli v ústrety s bojovým pokrikom, zrazu ho prenikol Hospodinov duch a povrazy na jeho ramenách boli ako ohňom opálené ľanové vlákna a putá na jeho rukách povolili. Našiel čerstvú osliu čelusť, vystrel ruku, uchopil čelusť a pobil ňou tisíc mužov. Potom Samson povedal: „Čelusťou z osla som z nich urobil veľkú hromadu, čelusťou z osla som pobil tisíc mužov.“ Keď dohovoril, čelusť z ruky ďaleko odhodil. Preto nazvali to miesto Rámat-Lechi. Veľmi vysmädnutý volal k Hospodinovi: „Ty si viedol svojho služobníka k tomuto veľkému vyslobodeniu a teraz musím zomrieť smädom a padnúť do rúk neobrezancov?“ Vtedy Boh roztvoril priehlbeň v Lechi, z ktorej vystrekla voda. Keď sa z nej napil, pookrial a ožil. Preto prameňu, ktorý je v*

Lechi dodnes, dal meno Én-Kore. Samson súdil Izrael za čias Filištíncov dvadsať rokov.“

Modlitba: Pane, Bože náš v mene Pána Ježiša Krista, prichádzame pred Teba takí a také, akí a aké sme. S našimi otázkami, slabosťami, očakávaniami aj obavami. Vyznávame, že často hovoríme o viere ľahko, no žiť z viery je pre nás zápas. Otvor dnes naše srdcia dokorán pre Tvoje Slovo. Daj nám odvahu vidieť pravdu o sebe a pokoru prijať pravdu o Tebe. Uč nás viere, ktorá nie je len myšlienkou, ale životom odovzdaným do Tvojich rúk. Nech Tvoj Duch Svätý hovorí k nám cez Písmo, aby sme v slabosti objavili Tvoju silu a v zápase Tvoju vernosť. V mene Pána Ježiša Krista, vypočuj nás. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 332: „Boh je moja sila i dúfanie...”

Vzdych: „Hospodin, tvoj Boh, hojne požehná každé dielo tvojich rúk, plod tvojho života, plod tvojho dobytku a plodiny tvojej pôdy pre tvoje blaho. Hospodin sa bude z teba znova radovať, ako sa radoval z tvojich otcov, keď budeš poslúchať Hospodina, svojho Boha, zachovávať jeho príkazy a ustanovenia napísané v knihe tohto zákona, keď sa vrátiš k Hospodinovi, svojmu Bohu, celým srdcom a celou dušou. Tento príkaz, ktorý ti dnes dávam, nie je pre teba nepochopiteľný ani veľmi vzdialený. Nie je v nebi, aby si mohol povedať: ‚Kto vystúpi do neba, aby nám ho odtiaľ zniesol a dal ho počuť, aby sme ho mohli plniť?‘ Nie je ani za morom, aby si mohol povedať: ‚Kto zájde za more, aby nám ho priniesol a mohli sme ho počuť a plniť?‘ Veď to slovo je veľmi blízko, v tvojich ústach a v tvojom srdci, aby si ho mohol dodržiavať.“ (VMojž 30,9-14) Amen.

Biblický text: List Židom 11. kapitola 32-34. verše: *„A čo mám ešte povedať? Veď by mi nestačil čas, aby som ešte rozprával o Gideónovi, Barákovi, Samsonovi, Jeftem, Dávidovi, ako aj o Samuelovi a prorokoch, ktorí si vierou podmaňovali kráľovstvá, vykonávali spravodlivosť a dosahovali prisľúbenia, levom zapchávali tlamy, uhášali silu ohňa, unikali ostriu meča a zo slabých stávali sa mocnými, keď zmužneli v boji a zaháňali šíky cudzincov.“*

Milí bratia a milé sestry, slávnostné kresťanské zhromaždenie v Pánu Ježišovi! Viera nie je teoretická záležitosť. Viera je smrteľne vážna vec. Vidíme to aj v živote Samsona: vášne, hnev, pády, bolesť – a predsa Božia sila. Autor Listu Židom sa na tomto mieste akoby zastaví a povzdychne si: *„A čo mám ešte povedať?“* Má ešte veľa čo povedať, ale nestačil by čas. Nie preto, že by téma bola nepodstatná, ale práve naopak: svedectiev viery je príliš mnoho a ich obsah je

príliš bohatý. Preto nejde do podrobností, ale zhrňuje. Podáva duchovný výťah a vnútorné zhrnutie bohobojných. Nezachováva chronologický poriadok, ale sústreďuje sa na podstatu, keď spomína hrdinov knihy Sudcov: Gedeóna, Báraka, Samsona a Jefteho. Ľudí a udalosti hodnotí z pohľadu viery. Ide o záverečné hodnotenie viery – o jej víťazstvo a triumf.

Bratia a sestry, keď hovoríme o viere, často ju zjemňujeme. Pekný myšlienka, duchovná podpora, vnútorný pokoj – takto ju hodnotíme. Ale Písmo Sväté nás dnes zastaví. Viera nie je jemná dekorácia života. Viera je otázkou života a smrti. Je krvavo vážna. Autor Listu Židom pred nás nekladie idealizovaných svätcov, ale zlomených ľudí. Takých, ako bol Samson. Muž obrovskej sily a zároveň hlbokkej slabosti. Muž povolaný Bohom, ktorý často sám sebe bol najväčším nepriateľom. A predsa sa jeho meno objavuje medzi hrdinami viery.

A tu sa musíme pýtať: **ako je to možné?** Ako sa môže nedokonalý, zlyhávajúci človek stať svedkom víťazstva viery? Odpoveďou nie je jeho sila, ale Božia vernosť. Dnes nemáme čas vypočuť si všetky príbehy. Ako hovorí Písmo: „*A čo mám ešte povedať?*“ Ale máme dosť času na to, aby sme pochopili podstatu: viera víťazí aj tam, kde človek zlyháva.

Po prvé v živote Samsona vidíme úspechy viery. „Podmaňovali si kráľovstvá...“ – dosiahli, vybojovali, vytrpeli ciele. Viera je činná realita. V Samsonovom živote to nebola čistá a disciplinovaná viera. Bola tam zlosť, strach, cudzie ženy, intrigy – a predsa v tom všetkom pôsobila Božia sila. Viera sa nerodí v sterilnom prostredí, ale v hustote skutočného života. Boh nepoužíva dokonalých, ale tých, ktorí – často potkynajúc sa – iba Jemu, mocnému Bohu sa zverujú.

Po druhé je viera cestou vyslobodenia z núdze. „Uhasili silu ohňa, unikli ostriu meča...“ Viera je modlitba. Je to odovzdanosť. Ťažké aj ľahké dni zverujeme Bohu. Viera nás vedie z neistoty bytia do reality, z chaosu k jednému cieľu. Prináša vyslobodenie a bezpečie. Samson vo svojej slabosti, pri pociťovaní smädu,

na konci vlastných síl, zakúsi: bez vody niet života, bez Boha niet existencie. Vyslobodenie je vždy darom a nie úspechom.

Po tretie sa sila viery ukazuje uprostred slabosti. „Zo slabosti nadobudli silu...”

To je hlboké vyznanie: som slabý. Pretože moja vlastná sila sama o sebe nič neznamena. Samsona najprv neporazili Filištínci, ale jeho vlastná telesná túžba. A predsa – je Božia sila slabá? Je slabý Kristus na kríži? Nie. Láska je silná ako smrť. Je to neuhasiteľný oheň, neuchopiteľná, živá skutočnosť a realita.

Samson bojoval a zvíťazil nad Filištíncami. Ale víťazstvo bolo vždy víťazstvom s Bohom. Boj na strane Hospodina. Ľudia schopní boja, vycvičení pre boj – sila v slabosti, hrdinstvo v zápase, ale iba s obdivuhodným Radcom. Dejiny Izraela sú neustálym bojom. A náš život? Nie je aj on nepretržitým zápasom?

O všetkých týchto hrdinoch však platí: **nedostali zaslúbenie**. Žili a trpeli pre cieľ, ktorý ďaleko presahoval hranice ich pozemského života. Videli len úlomky jeho naplnenia. Ich viera musela zostať vierou až do konca. Dôverou v Božie zaslúbenia mohli vedieť, že neslúžia prázdnemu snu, ale skutočnosti.

Bratia a sestry, príbeh týchto hrdinov viery nekončí slovami o víťazstve, ale tichým konštatovaním: **nedostali zaslúbenie**. Nevideli všetko. Nezažili úplné naplnenie. A predsa išli ďalej. Prečo? Pretože ich život nebol postavený na tom, čo vidia, ale na tom, komu uverili.

Aj náš život je zápas. Niekedy s vonkajším nepriateľom, inokedy so sebou samými. S túžbami, ktoré nás oslabujú. So smädom, ktorý nám berie silu. A možno si kladieme otázku: má moja viera ešte cenu? Keď padám, keď zlyhávam, keď nemám silu? Odpoveď evanjelia znie: **áno**. Nie preto, že by bola naša viera dokonalá, ale preto, že Boh je verný. Kristova sila sa neprejavila v triumfe, ale na kríži. A práve tam sa ukázalo, že láska je silnejšia než smrť.

Preto sa nedajme zlomiť svojimi slabosťami. Nezastavujme sa na polceste. Kráčajme ďalej cestou povolania – nie ako bezchybní hrdinovia, ale ako ľudia, ktorí dôverujú Bohu. Lebo **viera, aj keď je krehká, drží sa silného Boha.**

Ján Kalvín píše o Samsonovi: ten, ktorého premohli lichôtky jeho milenky, nerozvážne zradil vlastnú slobodu aj slobodu svojho ľudu. A predsa – jeho viera, hoci nedokonalá a chybná, nachádza Božie schválenie. To je naša nádej. Naše slabosti nemajú byť dôvodom, aby sme sa zlomili alebo vzdali. Po ceste povolania nekráčať ako dokonalí hrdinovia, ale ako ľudia viery – a to stačí. Amen.

Modlitba: Pane Ježišu Kriste, ďakujeme Ti, že nás poznáš do hĺbky a predsa nás neopúšťaš. Ďakujeme, že naša viera nemusí byť dokonalá, lebo Ty si verný Boh. Prosíme Ťa za chorých medzi nami. Ty vidíš ich bolesť, únavu a strach. Dotkni sa ich svojou uzdravujúcou mocou, daj úľavu telu aj duši a obnov v nich nádej. Pamätaj na tých, ktorí stoja pred skúškami a skúšaním. Daj im jasnú myseľ, pokoj srdca a silu vytrvať v zápase, ktorý majú pred sebou. Nech vedia, že nie sú sami. Prosíme Ťa za študentov a žiakov. Daruj im trpezlivosť v učení, odvahu stáť za pravdou a vytrvalosť aj vtedy, keď sa im nedarí. Nech ich úsilie nesie dobré ovocie. Prosíme Ťa za rodičov. Daj im múdrosť a láskavosť, aby vedeli svoje deti povzbudzovať, posilňovať ich vieru a viesť ich príkladom života. A prosíme Ťa aj za starých rodičov. Ďakujeme za ich skúsenosť a tichú vieru. Daj im silu byť duchovnou oporou, modlitebným zázemím a požehnaním pre svoje rodiny. Pane, uč nás všetkých kráčať cestou povolania, aj keď je ťažká, aj keď nevidíme všetko hneď. Drž nás svojou silnou rukou, lebo v našej slabosti sa zjavuje Tvoja moc. Amen.

Modlitba Pánova

Ofera: „Budte navzájom pohostinní, bez šomrania. Ako dobrí správcovia mnohorakej Božej milosti slúžte si navzájom každý tým duchovným darom, ktorý prijal.“ (Ipt 4,10-11)

Požehnanie: „Sme teda vždy plní dôvery, i keď vieme, že kým sme doma v tele, sme vzdialení od Pána. Žijeme totiž z viery, nie z toho, čo vidíme.“ (IIK 5,6-7) Amen.

OZNAMY

Pieseň: Žalm č. 139. 5-8. verše: „Poznáš to, čo ja nepoznám..“

Zlatica Oravcová

Verše o Lutherovej ruži

Chcem verše viť – sa chytám pera,
lupienky jasu zo symbola.
Jak veľká viera Lutherova,
jak veľká jeho láska bola!

Tú vieru, lásku čerpal z Kríža,
z milosti Boha – z lásky Pána.
Pánova bolesť naša skrýša
a útočiskom Jeho rana.

Kríž leží v srdci purpurovom,
červenej krvi kvapky tečú...
A ruža biela v žití novom!
Už unikli sme nebezpečiu!

Smrť premožená Láskou čistou,
Pán obdarí nás rúchom spásy.
V azúre nebies s Kráľom Kristom
bolesť sa nikdy neohlási!

Prstenec zlatý dookola,
bo z kovov zlato najdrahšie je.
Boh si nás všetkých k žitiu volá,
ó, nie sme, nie sme bez nádeje!

Život s Bohom, to pravé zlato,
A večnosť v Kristu otvorená.
On obdarí nás prebohato:
raduj sa, človek, muž i žena!